

9 - Fontána Soboty - 2. část

Prezentováno - 29. října 2016

Byl to požehnaný šabat, že? Cítíte Ducha svatého? Teď opravdu děkuji Pánu za poselství, o které jsme se mohli dnes ráno podělit; a jen se modlím, abychom i nadále zkoumali Písmo, poznávali našeho Otce a uvědomovali si lži, které nám o Něm říkali.

Byla to senzační cesta od onoho okamžiku, kdy mi Pán na přelomu let 2000/2001 zjevil: "Chci jen, abys Mě (Boha) poznal, a nechci, aby se mezi tebe a Mě něco postavilo" a jak mě Pán vedl krok za krokem. (jak říkal Michael, jak to pro něj je jubileum, tak je to jubileum i pro mě, protože tohle je můj 50. rok. A zajímavé je, že když jsem 28. srpna roku 2007 předal do rukou předsedy sdružení knihu Návrat Elijáše, tak to tehdy byl den před mými čtyřicátinami. I tak jsem opustil Egypt, myšleno v učení, doktríně, v uctívání falešných bohů. Takže je to zajímavé...)

Rád bych se tedy s vámi podělil o trochu radostí, které jsem našel v Sobotě neboli šabatu. Víme, že sobota je pro ty z nás, kteří ji studovali, onou Boží pečeti. A samozřejmě uprostřed výrazu šabat (angl. SABBath) je slovo "ABBA". Je to náš Otec. Jsme zapečetěni Otcovým jménem. Takže toto je pro mě nesmírně požehnané téma, o které se chci podělit. A tak znovu poklekneme a požádejme našeho Otce, aby k nám promluvil:

Otče na nebesích, děkujeme ti za tvou přítomnost, přítomnou skrze tvého Ducha, toho Ducha, který nám zjevuje Otce a Syna. Děkujeme Ti, Pane Ježíši, že přicházíš a zůstáváš s námi. Jen Ti moc děkuji za Tvou útěchu, povzbuzení. Žijeme v tak hříšném světě, ale neprožíváme ani miliontinu utrpení a smutku, který prožíváš Ty a Tvoji andělé. Oni vidí všechno. Děkujeme Bohu, že vidíme jen malou část toho, co vidíš Ty. A tak se modlím, abychom zde při našem společenství pohromadě, když se naše mysl striktně soustředí na Tebe a Tvou velkou lásku k nám, tak že nám dáš nějaké poselství. Naše srdce se spojují v lásce při pomýšlení na Tvou velkou dobrotu. A protože jsi přivedl těchto pět drahých vzácných duší, které chtějí být pokřtěny, naše srdce jsou naplněna radostí. A tak Ti děkujeme za slova, která nám dáš, a že nám požehnáš, prosíme ve jménu Ježíše. Amen.

Měl jsem tu výsadu a zároveň i nevýhodu, že jsem byl vychován v Církvi adventistů sedmého dne. Tou výhodou bylo, že jsem byl vystavený mnoha dobrým zásadám. Myslím, že to mám trochu jako Pavel, nebo jak on řekl: "Jsem Žid ze Židů". Narodil jsem se v nemocnici adventistů sedmého dne, vyrůstal jsem ve školách adventistů sedmého dne a tak podobně. A jsem nesmírně vděčný za požehnaní, kterých se mi dostalo.

Jsem třetí generace adventistů sedmého dne. Můj dědeček z otcovy strany dostal v Nizozemsku výtisk *Velkého sporu* a stal se adventistou sedmého dne. Moje babička se nikdy nestala adventistkou sedmého dne.

Z matčiny strany, tak babička byla původně metodistka a sedm let studovala s kazatelem adventistů sedmého dne. Takhle dlouho jí trvalo, než se ujistila, že všechno našla. A pak jednou v neděli, když byla v metodistickém sboru, tak svým dětem řekla: "Příští týden budeme dodržovat sobotu/šabat, hodláme totiž dodržovat všechna Boží přikázání."

A tak jsem nesmírně požehnaný, že mám tohle dědictví prarodičů, kteří se postavili proti své kultuře, své tradici a vstoupili do tohoto poselství. A samozřejmě - oba moji rodiče se rozhodli zůstat - i když oba měli rodiče, kteří byli mimo víru adventistů sedmého dne, tak oni se přesto rozhodli být adventisty sedmého dne. Seznámili se na Avondale College v Austrálii, to je tamní adventistická škola, a vzali se. A tak je to třetí generace adventistů sedmého dne.

Moje žena je pátou generací adventistů sedmého dne. Její prapradědeček byl pokřtěn A. G. Daniellsem na Novém Zélandu. A nevím, proč mě to dojmá, když si na to vzpomenu, ale Ellen Whiteová psala o prapradědečkovi mé ženy a řekla tohle: "Je spolehlivý jako ocel, pevný a jistý". Páni, to je dědictví!

A právě tak reaguje moje žena na to, že jsem třeba na cestách několik měsíců. Ona říká: "Bůh ti dal poselství a ty ho musíš kázat a lidé ho musí slyšet." A přestože je to pro ni doma těžké, nikdy necouvne. Jsem nesmírně požehnaný, že jsem v takové situaci. Říkám vám to znovu: Síla mého kázání, mého poselství a věcí, které mám, vychází ze síly důvěry, kterou ve mně má moje žena! Nikdy nezakolísala; stála při mně, když jsme přišli o dům, auto, kariéru, o všechno v rámci Církve adventistů sedmého dne, ani jednou neucukla. Řekla: "Tohle je pravda. Následujme ji." Ano, jsem požehnaný muž!

Když přejdeme do 2. kapitoly knihy Genesis, náš nebeský Otec rád žehná. Modlím se, abychom v čase, který spolu strávíme, aby to, o co se s vámi podělím, pokud je to pro vás požehnaním, abych vám mohl nějakým způsobem oplatit obrovské požehnaní, kterého se mi dostalo, že jsem součástí Hnutí adventistů sedmého dne.

Bylo pro mě obrovským požehnaním být ordinovaným duchovním/sloužebníkem Církve adventistů sedmého dne. Této pozice jsem si velmi vážil. A tak jen ti, kteří v této pozici byli, ale kteří se jí museli vzdát, tak vědí, jakou cenu to má; co to stojí, aby to člověk mohl dělat; totiž následovat Božího Syna. Ale Kristus, jak říká Petr, je drahocenný. On stojí za všechno. On je ta perla nesmírné ceny! "Kromě té nevýslovné hodnoty poznání Krista Ježíše pokládám všechno za hnůj." Na tom nezáleží.

A tak se dostáváme ke 2. kapitole knihy Genesis a k 3. verši, kde se píše: "Bůh sedmý den požehnal a posvětil ho, protože v něm přestal s veškerým svým dílem, které Bůh stvořil a učinil." Toto požehnaní, které Bůh vložil do šabatu/soboty, jak říká A. T. Jones v Kázání 20 z roku 1893, je přítomnost Boha. Boží přítomnost je v sobotě. No, ale není snad Boží přítomnost v každém dni? Ano, Boží přítomnost je v každém dni, "Hospodina Bůh se procházel po zahradě za denního vánku" (Gn 3:8). Ale díky principu soboty se učíme, a to je na slavné pravdě o sobotě tak cenné, že existují určité časy, kdy k nám Bůh přichází blíže než jindy. V některých chvílích cítíme důvěrnost a spojení s Bohem větší než jindy. A všichni, kdo žijeme v rodinách, víme, že jsou určité chvíle, jakmile jste spolu, tak se cítíte navzájem blíže než v jiné časy. Tak to v životě chodí. Takto to funguje.

A Bůh zřídil na nebi velké hodiny, aby nám tamty časy ukázal, totiž kdy k nám On přichází blíže. A býti zachovávatelem soboty znamená, že věříte, že existují schůzky či termíny, v nichž se k vám Bůh přibližuje, abyste mohli přijmout Jeho požehnaní.

Minule večer jsem se zmínil, že to, co Bůh vložil do sedmého dne, bylo požehnaní, které vložil na svého Syna. Tohle je jádro pravdy o sobotě. Sedmého dne Bůh řekl svému Synovi: "A Bůh viděl, že je to velmi dobré, a tak Bůh říká svému Synovi: "Synu, tohle je velmi dobré. Jsem na tebe tak pyšný. Jsi mi inspirací." To je to požehnaní! Je to slovo rodiče, který říká svému dítěti: "Mám z tebe opravdu nesmírnou radost, jsi pro mě potěšením!".

Toto je čas vyslovit slova požehnání. Tohle je Duch, který přichází do soboty, protože v Exodu 31:15-17 se píše, že Bůh odpočíval a byl občerstven. To slovo "občerstven" znamená, že byl ovanut/bylo na něj dýchnuto. No a na koho bylo v sobotu dýchnuto? Byl to Boží Syn. Čí to byl dech? Byl to Otec; Otec dýchnul/ovanul na svého Syna svým Duchem. A jako Syn hledí na svého Otce, tak činí i Syn; a to když dýchnul na učedníky svého Ducha, dýchl na ně a řekl: "Přijměte Ducha svatého". A to je na sobotě tak vzácné.

Ale když jsem vyrůstal jako dítě, nebyl jsem této myšlence příliš vystaven. Částečně kvůli své vlastní hlouposti, ale částečně proto, že jsem byl, jak se vyjadřuje A. T. Jones, vystaven spoustě dodržování sobotního chování: "Dnes nemůžeme dělat nic; dnes nemůžeme dělat věci, které chcete dělat." To je pravda. Je to den, kdy se modlíte, aby hodiny odbily dvanáctou, aby ten kazatel vepředu mohl být už ZTICHA, a já abych si mohl dát něco k jídlu a jít domů! To je stinná stránka toho, že jsem byl vychován v Církvi adventistů sedmého dne; tj. že sobota je břemeno. Protože když jste dítě, tak *jste podřízeni poručníkům a správcům až do doby určené* ☺ (Gal 4:2). A tak pro mě byla sobota břemenem; byl jsem ve Staré smlouvě. Moje frustrace a nuda byly prostě odrazem toho, jak jsem se díval na svého Otce v nebi a že to pro mne bylo omezení. Chtěl jsem dělat to, co jsem chtěl dělat já.

To je to, co Bůh vložil do soboty, jeho požehnání: "Ty jsi můj milovaný Syn". Víme, že když Bůh před dvěma tisíci lety promluvil ke svému Synu: "Ty jsi můj milovaný Syn, v němž mám zalíbení", není to poprvé, co to řekl. Když pochopíme princip neviditelného a viditelného, a nevím, jestli jsem to vysvětlil...

11:05 Když Bůh stvořil tento svět, existoval hřích? Na zemi nikoliv. Ale existoval hřích? Ano. Když tedy Bůh stvořil tento svět, uvnitř týdne stvoření je evangelium. Četli jste knihu *Evangelium ve stvoření* od Waggonera?

První den jsme zjistili, že Bůh stvořil světlo. "Bůh, který přikázal, aby světlo svítilo ve tmě, zazářil v našich srdcích v podobě Ježíše Krista." První den vyjadřuje znovuzrození, ale nevidíme, odkud to světlo přichází; mluví Duch; ale když přijdeme ke čtvrtému dni, vidíme, že se objevuje slunce a měsíc; objevují se světelné objekty. Světlo, které jste nemohli vidět, odkud přichází, se objevuje.

A to je důležitý princip, který nazývám principem 1 ze 4. Protože Bůh to svému Synovi řekl od samého počátku: "Ty jsi můj milovaný Syn, v němž mám zalíbení". Ale na konci čtvrtého tisíciletí se to stává viditelným: Vidíte ten princip? To Světlo se stává viditelným. Je to princip 1 ve 4, neviditelné-viditelné, nad 1 ve 4. To je princip, který se projevuje jako neviditelné.

Stejně jako když zasadíte semínko do země, není vidět, ale pak vzejde a zviditelní se. A to je právě něco, co jsem vyzpovoval.

A tak toto požehnání, tato důvěrnost mezi Otcem a Synem: "Ty jsi můj milovaný Syn, v němž mám zalíbení", to je ten Duch, který k nám přichází v sobotní den.

Ale Bůh se nezastavil; nezastavil se pouze u soboty. Chci, abyste si všimli v Matoušovi 11:29, (Matouš 11:29) je to 28. verš: „Pojďte ke mně všichni, kteří těžce pracujete a jste přetíženi, a já vám dám odpočinek.“ Ježíš nám může dát odpočnutí, protože je v lůně Otce. On přijímá Otcova Ducha, PROTOŽE říká: "Vždycky dělám to, co se Otcovi líbí." Protože je v tomto postavení, spočívá na něm Otcovo požehnání a má odpočinek. Odpočívá v Otcovi a tento odpočinek může dát i nám. A právě v tom spočívá princip soboty.

Když toto slovo "odpočinutí" vložíte do řečtiny a do LXX, Septuaginty ve Starém zákoně, objeví se na několika zajímavých místech. Objevuje se v sobotě sedmého dne, Exodus 31:17 nebo 15; bude to "sobota odpočinku": "Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout". Je to stejné slovo. Když tedy Ježíš říká: "Pamatujte na sobotu, abyste ji světili", neříká to snad on: "Pojďte ke mně"? Když k němu přijdete, když vás volá, dá vám odpočinout. To je princip. Samozřejmě můžeme k Ježíši přijít kdykoli, ale odpočinek dostaneme, když nás volá.

Když se podíváme na toto slovo "odpočinek", přejděte do 23. kapitoly knihy Leviticus. Toto slovo se objevuje na několika místech. Objevuje se u soboty sedmého dne. A když si přečtete 23. kapitolu knihy Leviticus, to samé slovo, o kterém mluví Ježíš, se objevuje ve svátku Troubení, v Den smíření a ve svátek Stánků.

Co je na těchto třech svátcích významného? To, že všechny spadají do sedmého měsíce. Vidíme tedy, že nejenže je sedm dní...; máme sedm dní, kdy je (*psaní na tabuli*): Jeden, dva, tři, čtyři, pět, šest; a pak sedmý den, tento "šabaton", tento odpočinek k nám přichází, kdy můžeme vstoupit do Otcova lůna pevněji než kterýkoli jiný den v týdnu.

Ale pak máme, jak se zde vyjadřuje...; a já to napíšu trochu dál (*píše na tabuli*): Jeden, dva, tři, čtyři, pět, šest, sedm měsíců. A sedmý měsíc má v sobě stejný princip odpočinku, takže skrze to se tady používá jazyk; stejný vzorec sedmi dnů se odráží v sedmi měsících, takže máte „týden měsíců (měsíční týden)“; a to podle stejného principu. Dává to smysl?

Když se dostaneme k prvnímu svátku, kterým je samozřejmě sobota sedmého dne, ten už známe. V šestém verši se pak píše: „Patnáctého dne toho měsíce je Hospodinův svátek nekvašených chlebů. Po sedm dní budete jíst nekvašené chleby.“

Každý sedmý den tedy platí zásada odpočinku. Pak máte svátek nekvašených chlebů, který trvá sedm dní. První den je bohoslužebné shromáždění a poslední den je bohoslužebné shromáždění; ale nepoužívá se tam slovo šabaton. A důvod, proč se tam nepoužívá slovo šabaton, je vytvořit týden měsíců, takže sedmý měsíc je vyšší než ostatní; ale svátek nekvašených chlebů se stále řídí principem sedmi. Dává to smysl? Takže svátek nekvašených chlebů je vytvořen podle obrazu týdne a vy se řídíte tímto principem. A jak budeme mluvit později večer, je velmi velmi zajímavé, co se děje ve svátku nekvašených chlebů.

Během tohoto svátku nekvašených chlebů máme předkládání oběti prvotin. A říká se: "po sobotě", po šabatu během toho svátku, a tím se myslí sedmý den - sobota. Po sobotě začnete počítat, kolik týdnů zbývá do Letnic? Počítáme sedm týdnů (*píše na tabuli*): Jeden, dva, tři, čtyři, pět, šest a je tam dalších sedm.

Máme tedy den, sedm dní. A pak se opakuje sedm dní, sedm týdnů. Sedm měsíců. Vidíte princip zvětšování prostřednictvím svátků? Sedm dní, sedm týdnů, sedm měsíců.

Ale tím to nekončí. Když přejdete do 25. kapitoly knihy Leviticus, máte další sedmý rok; šabat sedmého roku. Takže počítáme znovu (*píše na tabuli*): jedna, dva, tři, čtyři, pět, šest, každý sedmý rok.

Nyní se s vámi chci o něco podělit. Je to moje osobní zkušenost a vůbec jsem o tom nevěděl. Ale když se budete řídit rokem 34 n. l., což je dovršení 490 let z Danielovy 9. kapitoly, a prostě odtamtud začnete počítat sedmileté periody, půjdete dál, dál, dál a pak dojdete k roku 1979/1980.

V roce 1979 jsem byl poprvé pokřtěn. Byl to sedmý rok podle tohoto cyklu. Pokřtěn jsem byl ve dvanácti letech. Do církve jsem byl pokřtěn ještě předtím, než přešli na Athanášovskou křtěcí formuli. Takže to bylo skutečné požehnání; ještě předtím, než přišlo to dallaské prohlášení, v dubnu 1980.

Zajímavé však bylo, že když mi bylo 19 let, prožil jsem opravdové pokání za své hříchy. A tak jsem se v roce 1987, tedy na konci dalšího sedmiletého cyklu, v srpnu 1987, nechal znovu pokřtít. Poprvé jsem byl pokřtěn do církve, to bylo spíše potvrzení, ale stále to bylo rozhodnutí, které jsem učinil pro Boha. O sedm let později jsem byl pokřtěn. O sedm let později přijímám povolání do služby, v roce 1994. O sedm let později přijímám poselství týkající se válek identit, v sedmiletém cyklu, kdy v roce 2001 dochází k zásadnímu posunu v mém životě.

Rok 2008 byl dalším významným posunem v mém chápání, kdy došlo k odmítnutí Trojice a přiblížení se Otci a Synu. Právě v té době vznikla kniha *Životní záležitosti*. Rok 2015, to bylo další sedmileté období, kdy jsem dospěl k pochopení svátků a Božího charakteru. K významným posunům dochází každých sedm let, aby si "tato země" (*mluvčí ukazuje na sebe*) odpočinula.

Chápete princip? Když se podívám na svůj život, každých sedm let se děla zásadní rozhodnutí, pokud jde o službu, o poselství, o všechny tyto věci. O těchto cyklech se mnou mluvili i jiní lidé. Ellen Whiteová totiž vzrušeně napsala Stevenu Haskellovi o sabatickém roce, o sedmém roce, a říká: "V Leviticu a Deuteronomiu je spousta světla. Měli bychom tyto věci studovat." Velmi, velmi zajímavé! *Kdy tohle psala?* Bylo to okolo roku 1900, buď 1899 nebo 1900, co o tom psala [Dopis 221, srpen 1899].

A to je něco, co jsem ve svém životě zažil, tak si říkám: Možná je to náhoda? Opravdu? Dává to smysl, protože jde o tohle: když se podíváte do 25. kapitoly knihy Leviticus, říká se tam, verš 4: " Sedmého roku bude mít země sobotu odpočinutí..."; kdekoli čtete to slovo "sobota odpočinutí", musíte myslet na Ducha Kristova, který přichází s tím odpočinkem, který potřebujeme pro své duše. Dává to smysl?

Je tu fontána Ducha, která tryská a děje se to každý sedmý rok. To je něco, co..., když jsem se na to začal dívat..., *psaní na tabuli*. Takže přicházíme do sedmého roku, a co se stane potom? Jaké je další významné setkání/schůzka po setkání sedmého roku? Jubilejní rok neboli milostivé léto; což je sedmkrát sedm let. Takže dostanete sedmkrát sedm let, což je rok jubilejní. A po tomhle nastane co? Sedmi-tisícý rok – víte co myslím, ne? Milénium/Tisíciletí. Je to období odpočinku, že? Takže... *Píše na tabuli*: Tisíciletí.

A kolik jich je? Jedna, dvě, tři, čtyři, pět, šest, sedm. Vidíte všechny sedmičky? V knize Duchovní dary se píše, že Boží lid by se měl naučit počítat po sedmičkách! Sedm dní, sedm týdnů, sedm měsíců, sedm let, sedmkrát sedm let a pak sedm tisíc let, To je ta fontána, která vytéká, kde k nám přichází Boží milost. Nevěřím, že je to náhoda. A je to pro nás připomínka: "Přijdete-li ke mně, když vás zavolám, že vám požehnám".

Další věc, která mě zaujala, je, že když se podíváme na Boží vzorec, týdenní sobota se zachovává v sedmý den. A ten den se samozřejmě řídí podle Slunce. Takže sedmý den, kdy vidíme slunce zacházet za obzor, je sobota. Týdenní sobotu tedy měříme podle slunce. A všechny výroční svátky se měří podle měsíce. Existuje mezi Sluncem a Měsícem vztah Božího vzorce? Není to světlo slunce, které prozařuje skrze měsíc? V noci se tedy díváme na sluneční světlo skrze Měsíc. Mezi Sluncem a Měsícem tedy existuje vztah zdroje a kanálu (potrubí).

Existuje mezi *Sobotou a svátky* vztah zdroj a kanál? Když jsem tedy přijal Otce a Syna, začal jsem hledat, no, kde je ten Božský vzorec ve všech aspektech mého života? To je to, co jsem hledal. Co takhle Bible? No, je to Božský vzorec; Starý zákon, Nový zákon, zdroj → kanál. A co můj život? No, byl jsem přiveden na tento svět prostřednictvím principu zdroj-kanál; můj otec a moje matka. A co sobota? No, máme sobotu sedmého dne. Kde je kanál, kde je princip kanálu? A tak mi to dávalo velký smysl.

Další věc, která je opravdu zajímavá, je obětní systém. Když jsem přemýšlel o obětním systému. Když Ježíš zemřel na kříži a byl probodnut, co z něj vyšlo? Vyšla voda a krev. Když Izraelcům došla voda a byla tam skála, do které Bůh řekl, že mají udeřit, a když udeřili do té skály, co vyšlo? Voda. Co symbolizuje úder do skály? Smrt Ježíše Krista. V tomto symbolu. Když udeříte do skály, vytryskne voda. Když se tedy podíváme do obětního systému, v kterém čase se obětuje beránek? Ráno a večer; sobota; novoluní; a svátky, třikrát v roce.

2. kniha letopisů, kapitola 8, verše 12 a 13. "Tak pravil Hospodin", to pomáhá, že? 2 Let 8:12-13 " Tehdy přinesl Šalomoun Hospodinu zápalné oběti na Hospodinově oltáři, který postavil před *chrámovou* předsíní. Podle každodenního určení (což je ranní a večerní oběť) pro přinášení *obětí*, jak přikázal Mojžíš o sobotách, o novoluních a o svátcích třikrát za rok: ve svátek nekvašených chlebů, svátek týdnů a svátek stánků.

V této době se tedy přivádějí k oběti ta zvířata. Tehdy se udeří do skály, tehdy vytéká voda. Takže voda vytéká ráno a večer; vytéká v sobotu; vytéká při novoluní: vytéká v době svátků, třikrát v roce. Dává to smysl?

Zajímavá je ranní a večerní oběť...; když se podíváme do knihy, je to Marek 15? Hledám text..., myslím, že je to v Markovi, kde se mluví o tom, kdy byl Ježíš ukřižován; říká, že byl ukřižován ve třetí hodinu dne. (Mk) 15:25: „Byla třetí hodina, když ho ukřižovali.“

Kdy je třetí hodina dne? Od šesti do sedmi je 1. hodina, od sedmi do osmi je 2. hod., od osmi do devíti je - třetí hodina dne. A na konci třetí hodiny je Kristus pověšen na kříž. V kterou hodinu Ježíš zemřel? V devátou hodinu dne. Někde to tu je. (Mk) 15:34: „O deváté hodině Ježíš zvolal silným hlasem: „Eloi, Eloi, lema sabachthani?“ což v překladu znamená: „Můj Bože, můj Bože, proč jsi mne opustil?““ (Mk) A verš 37: „Vtom Ježíš hlasitě vykřikl a vydechl naposled.“

A tak je ve třetí hodinu pověšen na kříž. Umírá v devátou hodinu. Rozumíte? Ta doba mezi oběťmi, čas, po který Ježíš visel na kříži, byl šest hodin. OK? Co je na tom významného? Kolik dní je mezi dvěma sobotami? Šest dní? Kolik hodin je mezi oběťmi? Šest hodin. Je tu tedy princip soboty, který k nám přichází každý den, ranní a večerní oběť.

28:42 Chci vám ukázat něco velmi zajímavého. Je to ve 3. kapitole 2. knihy Královské. A to jsou věci, se kterými jsem experimentoval. Chci to vyzkoušet! Jak to funguje? 2. Královská, kapitola 3., verš 16: „a řekl: Toto praví Hospodin: Udělejte v tomto údolí mnoho prohlubní. Neboť toto praví Hospodin: Neuvidíte vítr ani neuvidíte déšť, ale toto údolí se naplní vodou a budete pít vy, i vaše stáda a váš dobytek. Vybijete všechna opevněná města a všechna nejlepší města, všechny dobré stromy porazíte, všechny vodní prameny zastavíte atd.“ A pak se píše ve 20. verši: „I stalo se ráno, když se přináší přídavná oběť, hle, voda tekla směrem od Edómu a země se naplnila vodou.“

Kdy ta voda tekla? V době ranní oběti; tehdy přišla ta voda. Snaží se nám tu Bible něco říct v souvislosti s tím, kdy přišla voda? Přišla v době ranní oběti.

Projděte si kapitolu; (2. *Královská*) kapitola 4. Je to příběh ženy, jejíž syn zemřel na úpal. A ona jde za prorokem. Její manžel jí položil otázku. Ona mu neřekne, že její syn zemřel. Jde za prorokem. A co jí ten muž řekne? (Verš 23) „Zeptal se: Proč za ním *chceš* dnes jít? Není novoluní ani sobota. Odpověděla: Pokoj *tobě*“

Co to znamená? Obvykle chodili za prorokem na novoluní a v sobotu. Proč? Protože tehdy přicházela poselství od Boha; na novoluní a v sobotu; tehdy tekla ta voda; tehdy se tyto věci dějí.

Znáte píseň "Silver and gold have I none"? Mluví se v ní o tom, jak se Jan a Petr šli modlit do chrámu. Víte, v kolik hodin se šli do chrámu modlit? Byla devátá hodina. Myslím, že je to ve Skutcích apoštolů, kapitola 3. Šli tam v devátou hodinu dne a uzdravili toho člověka; a stalo se, že ho uzdravili právě v devátou hodinu dne. Je to jen náhoda? Proč se o tom Bible zmiňuje? Proč nám říká tyto věci? Je v tom něco významného? Verš 1 (COL): „Petr a Jan šli do chrámu k modlitbě na devátou hodinu.“ Proč nám to říká? Koho zajímá, která je právě hodina dne? No, možná je to důležité :o). A pak se všechny ty věci začnou dít v devátou hodinu dne.

Tak jsem to zkoušel, tento princip. A v sobotu ráno, když jsme byli s Benem v Německu, jsem řekl v devět hodin, mezi osmou a devátou hodinou, ve třetí hodinu dne: Řekl jsem: "Pojďme se pomodlit zvláštní modlitbu. A zkusili jsme to několikrát. A já jsem prostě opravdu cítil, že přijde požehnání v Duchu; že ve třetí hodinu dne sestoupí voda. A teď neříkám, že to musíte dělat! Zkuste to! Vyzkoušejte to!

Duch proroctví říká, že potřebujeme ranní bohoslužbu, ráno a večer. Myslím, že pokud máte ranní a večerní bohoslužbu každý den, naplňujete tím tuto zásadu; ale chtěl jsem jen experimentovat s třetí hodinou a devátou hodinou, protože tehdy se Petr a Jan chodili modlit do chrámu. Bylo to v devátou hodinu dne. Proč s těmito věcmi neexperimentovat?

Vzpomínám si, jak mi někdo říkal, že jsme se bavili o novoluní, a on vypočítal jeden den, já zase něco jiného. A on řekl: "Ale ne, já jsem si spletl den!" A já na to: "Pojďme počítat oba dny! Chci získat co nejvíc *tý vody*“. O tyto věci se nestarám. Stále se učím, stále experimentuji. Ale něco tu je.

A tak vidíme ve Skutcích 3. kapitole, verši 19, co nám to tam říká? „Učinite tedy pokání a obraťte se, aby byly vymazány vaše hříchy...“ Kdy? "...časy osvěžení...!"

Když se tam používá slovo "ČASY/DOBY", znamená to, že je tam více než jedno osvěžení? To přece znamená, ne? Existuje tedy nějaká souvislost se sobotní fontánou, kdy všechna ta voda vytéká? Sedm dní svátku, pak počítání sedmi týdnů do Letnic, sedm měsíců, sedm let. Je tu nějaká souvislost? No, zkoušel jsem tyto věci a našel jsem obrovské požehnání; a bylo to pro mě neuvěřitelně zajímavé.

Ted' chci, abyste se nad něčím zamysleli: je rok 1844, duben 1844. William Miller již dříve řekl, že Ježíš přijde někdy mezi lety 1843 a 1844. To však nenastává. Lidé se začnou zmítat; hledají. A pak se začnou ptát: "Co s tím uděláme?". A tak začnou studovat o židovském kalendáři a snaží se to všechno vyřešit.

Uprostřed, mezi Pesachem a Stánky, přesně uprostřed tohoto časového období, Samuel Snow vydává článek nazvaný *Půlnoční volání*; a v něm nastiňuje 2520, 2300, datum ukřižování 31 n. l., časové období 6000 let a několik dalších bodů. A co tam zmiňuje, že karaimští Židé měli správné chápání kalendáře, který se má řídit ječmenem podle Exodu 12 a řady dalších míst. To vše je v dokumentu nazvaném *Půlnoční volání*.

Když pak v srpnu téhož roku bylo tohle kázáno v Exeteru ve státě New Hampshire, byl Duch vyjit s obrovskou mocí a to dalo vzniknout tzv. hnutí sedmého měsíce. Proč je to Hnutí sedmého měsíce? Souvisí to s dobou/časem osvěžení? Proč Bůh žádá svůj lid nebo ho přitahuje k tomu, aby studoval kalendář a pochopil, jak kalendář počítat?

Proč museli vypočítat kalendář? Aby zjistili ten DEN, kdy se Ježíš přemístil ze svatyně na nejsvětější místo! Opravdu záleží na tom, který den se Ježíš přesunul z místa svatého na nejsvětější místo? Nemůžeme prostě říct, že rok 1844 byl rokem, kdy Ježíš začal své působení na nejsvětějším místě? Proč museli přijít s tím dnem? Že by to bylo proto, že museli vypracovat kalendář? Je to snad ten důvod? Myslím, že by to mohlo být důležité.

Když (*si*) přečtete Rané spisy, strana 14, víte, že vidění o úzké cestě, která vede až do nebeského města...; ona v tom vidění viděla na začátku světlo, které osvětlovalo cestu až do města. Co říkal anděl, že je to světlo? Půlnoční volání! Kdo vydal Půlnoční volání? Samuel Snow. Co bylo v Půlnočním volání? Kalendář. Ten Kalendář osvětluje cestu až do města!

O půlnoci se ozvalo volání: "Hle, Ženich přichází!" Jaký byl rozdíl mezi moudrými a pošetilými pannami? Moudré měly v nádobách více oleje. Proč mají moudré panny v nádobách více oleje? Přichází v těch sedmičkách olej navíc, protože se řídí kalendářem? Popřemýšleli jste o některých z těchto věcí?

Musíme si položit otázku: Ptáme se, jak Půlnoční volání osvětluje cestu až do města? Přemýšleli jste, co to znamená? Dobře, musíme pochopit 2300 dní; musíme pochopit 31. rok našeho letopočtu a všechny tyto věci. Ale proč museli vypracovat kalendář? Já se domnívám, že důvod, proč museli vypracovat kalendář, je ten, že, jak jsme si řekli, v Raných spisech, strana 33: "Obdrželi jsme Ducha svatého, jak jsme hlásali sobotu plněji". Dává to smysl? "...když jsme hlásali sobotu plněji". Co je to "sobota plněji"? Je to dar Ducha svatého, který přichází skrze sedmičky. Boží lid by se měl naučit počítat podle SEDMIČEK. To je to, co nám bylo řečeno.

A tady se vracíme k tomu, co jsem říkal včera večer, kdy k mému překvapení Duch proroctví říká, že moudří by měli rozumět Apokryfům, respektive té části apokryfů, která, jak ona říká, že byla spálena. To byl pro mě docela šok. A všude tam je James White, který cituje 2. Ezdrášovu. Joseph Bates říká, že bychom jí měli rozumět.

2. Ezdrášovu; co nám říká 2. Ezdrášova? No, říká se tam, že Boží lid bude zapečetěn během slavností (svátků)! [Ezdráš 2:38] Četli jste to? Proč by měli být zapečetěni během svátků/slavností? Četli jste Zachariáše, 14. kapitolu?

Do této chvíle co jsem říkal, tak to většina lidí považuje za úplně totální bludařství! Takže čtěte Zachariáše... jak říkám lidem: nevzdal jsem se svého pověření u církve adventistů sedmého dne, abych udělal jeden krok z odpadlictví. Chci je udělat všechny! Doufám, že to cítíte stejně. Takže nemějte strach studovat Písmo.

V Zachariášovi 14, verš 16 se píše: „I stane se, že všichni zbývající ze všech národů, jež vytáhly proti Jeruzalému, budou rok co rok přicházet, aby se klaněli králi, Hospodinu zástupů, a slavili svátek stánků. I stane se, když některá z čeledí země nepřijde do Jeruzaléma klanět se králi, Hospodinu zástupů, že nebude mít déšť“.

Je se svátkem stánků spojen déšť? O tom se s vámi podělím v příští přednášce, která se bude týkat svátku Stánků.

Knihy 2. Ezdrášova nám říká, že Boží lid je zapečetěn na slavnosti/svátku. Proč chce "mocnost malinkatého rohu" změnit časy a zákony? Proč? To je několik věcí k zamyšlení. Jak se tak na vás dívám, každý je pořádně unavený... Měli jste dobrý oběd? Vy jste neměli možnost, jako já, jít do sauny. Měli bychom tedy teď skončit? Půjdem dál? Máš nějakou myšlenku? No budeme tu ještě večer. Dobře, už jste trochu procitli. Ale vidíte ten proces, rozumíte mu, co to znamená? Hele Gary se tam protahuje, aby se probudil ☺

41:07 Chápete, co znamená, že sobota je Boží pečeti? Protože je to během soboty...; a přichází k nám každý den. A někteří lidé říkají: "Já přijímám Ducha každý den". Samozřejmě, že přijímáte šabat/sobotu každý den! Protože ranní a večerní oběť je rozdělena šestihodinovým obdobím, což znamená, že každý den stále přijímáte ten SOBOTNÍ princip. Ale o sobotě se zdvojnásobí; a o novoluní se zase zvýší čtyřikrát; a pak o svátku nekvašených chlebů se zase zvýší sedmkrát; a pak o svátku stánků vám to prostě přeroste přes hlavu; je to prostě obrovské!

Důvodem, proč to Boží lid nebyl schopen přijmout, je - jak jsem napsal v knize *Odložení Augustinových brýlí při pohledu na smlouvy* - špatné chápání smluv, nesprávné pochopení smluv.

V souvislosti s tímto systémem dispencí (časových období) si musíte položit tuto otázku: Když říkáme, že svátky pouze ukazují do budoucna na Kristovo dílo na kříži, takže mi chcete říct, že tito lidé (před Křížem) se tady tehdy věnovali obřadům a bohoslužebným dnům, které pro ně neměly vůbec žádný přínos? On aby dělali všechny tyto věci pro nás, a přitom by z toho neměli vůbec žádný užitek? Takhle náš nebeský Otec nepracuje.

V knize Patriarchové a proroci se na straně 311 píše: "Božímu lidu byla znovu připomenuta posvátná povinnost soboty. Byly ustanoveny výroční svátky", při nichž se měl Boží lid shromažďovat, a to pro jeho mravní dobro." Jak může tento obřad poukazovat na sobotu, aniž by v sobě měl příchutí soboty?

A tak když čtete 23. kapitolu knihy Leviticus, vidíte slovo "sobota", "šabat", "sobota". Když tedy Ježíš zemřel, snažíme se namluvit si, že Ježíš všechny tyto soboty přibil na kříž; všechny ten odpočinek, všechno to požehnání, které vylévá na svůj lid, to všechno přibíjí na kříž? Pokud je to tak, cítím se trochu ošizen.

A v Numeri 28 a 29 si musíte položit otázku: Proč jsou pro různé oběti v různých ročních obdobích stanoveny různé měrné hodnoty mouky a oleje? Lidé, kteří říkají, že vše skončilo na kříži, nedokážou na tuto otázku odpovědět. Nedává to žádný smysl; jako: "Aha, no, prostě musíme izraelity zaměstnat, než přijde Ježíš; ať něco dělají!". Chápete, co tím chci říct?

Tohle je můj spor, já tvrdím, že poselství Samuela Snowa z roku 1844 poskytlo Božímu lidu kalendář, který osvítil cestu až do nebeského města; poskytne moudrým pannám olej potřebný k přijetí Boží pečeti. Protože, co se píše, 2. svazek svědectví pro církev, strana 704: Bůh hledá, andělé hledají ty, kteří mají přísně zbožný rámec mysli, aby jim přinesli SVĚTLO a ZDRAVÍ a SÍLU prostřednictvím sobotního principu.

A co jiného znamená "sobota plněji"? Na to jsme se podívali minule. Exodus, kapitola 5, kde Mojžíš říká: "Nebudeme-li tento svátek zachovávat, postihne nás hlad, meč a mor." Ellen Whiteová říká: "Ti, kdo kážou sobotu plněji, tak jsou chráněni před mečem, hladem a morem." Myslím, že souvislosti tu jsou, a to dost silné. Vyzývám vás, abyste vstoupili do sobotní fontány.

Ještě o jednu věc se s vámi chci podělit, a mám pocit, že je důležité, abych o této zásadě svědčil. Protože principy knihy *Války o identitu*, vztahový hodnotový systém a všechny věci, které jsme tam napsali, se ohlížejí na dobu, kdy byly tyto informace podány. Bylo to v roce 2001. Bylo to 29. září 2001. Byla to sobota sedmého dne, během sedmého roku; a byl to den po Dni smíření. Sedmý měsíc, sedmý rok, sedmý den! Tehdy vyšlo „Poselství o identitě“; a vyšlo dva týdny po tzv. 11. září. Je to náhoda?

To je jen něco, o čem přemýšlím, protože odkud se tato zpráva vzala? Protože je to poselství o identitě, které mě vedlo ke všemu, co se od té chvíle dělo. V Duchu proroctví je nám řečeno, a já mám citát v knize *Fontána soboty*, a možná vám ho mohu přečíst. Je to zajímavé:

„Jak jste přišli na to, že jsem prohlásila, že New York smete přílivová vlna? To jsem nikdy neřekla. Řekla jsem, že jsem pohlédla na ty obrovské budovy, jak se tyčí tam nahoru, patro za patrem, **„Jaká otřesná událost se stane, až Pán povstane, aby mocně zatřásl zemí! Potom budou naplněna Slova z knihy Zjevení 18:1-3.“** A ona pokračuje: Avšak nebylo mi zjeveno nic konkrétního, co má na New Yorku přijít, **vím pouze, že jednoho dne budou ty tamní obrovské budovy strženy skrze otočení a převrácení Boží moci.“**

Až tedy budou v New Yorku svrženy velké budovy, POTOM začne poselství čtvrtého anděla. Znáte tento citát? *Review and Herald*, 5. července 1906.

Zjevení 18:1-3 je poselství čtvrtého anděla. Říká se v něm: Až se zřítí věže v New Yorku, ty velké věžáky v New Yorku, pak začne 4. anděl. To je to, co se tam píše. (*Reaguje na hlas z publika*). „Ano, skrze otočení a převrácení Boží moci. Jasně, Bůh trestá hřích hříchem“. Je to pro vás zajímavé?

Když jsem se podíval na hlavní části poselství, která ke mně přišla, vůbec jsem o těchto (Božích) setkáních/schůzkách nevěděl. Kniha Božský vzorec; odkud pochází princip Božského vzorce? Zdroj-> kanál jako mechanismus pro čtení celého Písma a všeho kolem vás. Tahle kniha Božský vzorec se začala psát NA svátek Troubení; a psala se až do začátku svátku Stánků v roce 2011. Je to náhoda? Možná ano; ale právě tehdy se to stalo; jako varování, "abychom se báli Boha a vzdávali mu slávu".

Jen se s vámi o tyto body podělím, abyste se nad nimi zamysleli. Dosud nechápu plně, co to znamená, ale rozhodně jsem měl požehnání se tyto věci naučit. A nebezpečí toho, že tyto věci říkám, spočívá v tom, že vydávám svědectví sám o sobě. Mé svědectví nic neznámá, je zcela irelevantní, ale vy potřebujete znát tyto informace. Můžete si sami udělat názor, zda to souvisí se 4. andělským poselstvím; zda je to významné z hlediska toho, že obdržíme Boží pečeť.

Jednu věc vím jistě, že když dojde k zarovnání na Zemi, když dojde k zarovnání/zakrytí Slunce a Měsíce se Zemí, co se stane s přílivem a odlivem? Když je novoluní nebo úplněk, co se stane s přílivem a odlivem? Na Zemi je větší příliv a odliv.

Kdybyste sladili sobotu týdenní se sobotou v měsíci a spojili je dohromady, dosáhli byste většího pohybu vody na zemi. Snaží se nám Bůh něco sdělit? Tento princip jsem vyzkoušel; vyzkoušeli jsme ho tady v roce 2013 dole v Jasperu, kde jsme měli požehnání. Princip požehnání jsme prováděli se sobotou sedmého dne během svátku Stánků. Ti z vás, kteří tam byli, si jistě pamatují, co se stalo. Byl to ohromný zážitek; došlo k velkému požehnání.

Stávají se tyto věci náhodou? Testuji to už několik let. Podle mých zkušeností to náhoda není. Doporučuji vám tedy Fontánu Soboty: Naučte se počítat podle sedmiček; vyhlížejte setkání či schůzky, které nám Bůh dal, a přijměte dar Ducha svatého.

Děkuji vám za trpělivost. Pomodlíme se.

Otče náš v nebi, děkujeme ti za Boží pečeť, za sobotu. Děkujeme Ti za kalendář, který jsi poslal prostřednictvím Samuela Snowa. Děkujeme Ti, že jsi poslal Jonese a Waggonera, aby prolomili slepou uličku Augustinových principů dispenzací ohledně Smluv, abychom mohli vidět, že existuje věčné evangelium. Že jsi stejný včera, dnes i navěky. Že jsi dal tato ustanovení, aby vylila Tvého Ducha, aby vylila vodu. Jak se píše v Ezechielovi 46, že budeš otevírat brány chrámu v sobotu a na novoluní a že "od jednoho novoluní do druhého a od jedné soboty do druhé se přede mnou shromáždí všechno tělo". Pro některé z nás jsou tyto věci zvláštní, protože jsme nebyli vychováni s myšlenkou novoluní a dalších věcí; zdá se nám to naprosto směšné. Ale Otče, pomoz nám překonat naše předsudky, studovat a být v těchto věcech Berojští, abychom mohli přijmout celou plnost Ducha svatého. A my ti děkujeme, ve jménu Ježíše. Amen.